

EDITORIAL

REpte DE FUTUR

Aquest any, batejat -culturalment- com any Miró o d'exercici de pre-integració a la CEE, no ha començat bé per al sector (el descens d'activitat en el camp de la construcció és irrefutable). Mentre la Barcelona post-olímpica prepara, doncs, el 2000 i tothom s'esforça a trobar l'equip informàtic que precisa, la Universitat prepara un nou-nou?!- Pla d'Estudis per als futurs arquitectes tècnics, augmenten les reclamacions per responsabilitat civil, el Consell Català modifica la seva estructura, es debat el Pla Territorial General de Catalunya, es reestructuren els col·legis, acaba de reformar-se la tan criticada -per professionals i polítics- proposta de "desregularització dels Col·legis professionals" (tarifes, col·legiament, visats...) i es debat el controvertit document «Líneas básicas del anteproyecto de Ley de Ordenación de la Edificación», es presenta el Llibre de l'Edifici, i els tècnics que només es dedicaven a l'obra nova es veuen obligats a afrontar la crisi treballant des d'altres camps, no ens han d'estranyar les perspectives creades per la Carta del Manteniment de l'edifici (proposta llançada pel C.A.T.B.) i les propostes tipus de rehabilitació d'edificis (urbana i rural), o les noves tendències de finançament de projectes immobiliaris i infraestructures, les constants innovacions tecnològiques que

Foto: Arxiu

Detall Seu del Col·legi d'Aparelladors i Arquitectes Tècnics de Tarragona.

van sorgint al voltant del nostre camp (apuntades al Construmat d'aquest any) o el seguiment de l'evolució dels anomenats habitatges intel·ligents i bioclimàtics, mentre «la construcció repta la crisi («El País», 29-3-93), el Sr. Puiggròs apunta la necessitat d'estar preparats per respondre les noves demandes i el Sr. Otero enu-

mera alguns dels reptes del 93. Caldrà seguir de ben aprop aquesta veloç cursa al futur. Esperem que la revista que teniu entre mans pugui servir per tenir-vos mitjanament al corrent d'aquesta vertiginosa actualitat.

Aleix Cort

Foto: Arxiu

Inauguració reforma Seu del C.A.A.T.T.

SUMARI

EDITORIAL:	pag. 1
Repte de Futur	
AGENDA/ INFORMACIÓ	pag. 2
Festa del Patró. Curssets Informàtica. Horari	
Oficines. Viatge Cultural a St. Juan de Ortega	
Los retos del 92, José Antonio Otero Cerezo	pag. 3
Rampa de llançament, Joan Prous i Masdéu	pag. 4
Manteniment d'Edificis, Carles Puiggròs	pag. 5
Les limitacions del laboratori, Julio Bielsa	pag. 6
Els llibres de la professió, F. Xavier Escudé i Nolla	pag. 7
ENTREVISTA	pag. 8
Josep Mariné, President de la Diputació de Tarragona.	
RACONS	pag. 10
El castell d'Escornalbou, Antonio Cort	
Serveis Aula d'Informàtica, Marcel Ramírez	pag. 11

COL·LEGI

OFICINA

Tel. 21 27 99

Visador:

Sr. José Antonio GOMEZ.

De dilluns a divendres.

De 9'00 a 12'30 h.

Secretari:

De dilluns a divendres.

De 9'00 a 13'00 h.

Visats:

De dilluns a divendres.

De 9'00 a 13'00 h.

Consultes:

De dilluns a divendres.

De 9'00 a 13'00 h.

De 16'00 a 19'30 h.

LABORATORI

Sr. Julio BIELSA

TARRAGONA:

Tel. 57 79 09

De dilluns a divendres.

De 9'00 a 13'00h.

EL VENDRELL:

Tel. 66 51 63

AULA
INFORMÀTICA

Sr. MARCEL Ramírez.

Hores concertades:

Sra. Carme VALLVERDÚ.

Horari:

Dilluns a divendres.

De 9'00 a 13'00 h.

De 16'30 a 19'00 h.

SERVEIS:

- Ploteig de plànols:
3.000 Ptes/h.
- Reparació i manteniment
d'ordinadors.
- Subministraments
informàtics.
- Cursets.
- Venda d'ordinadors.
- Assessoria informàtica.

SERVEIS

ASSESSORAMENT
JURÍDIC

Sr. Xavier ESCUDÉ.

Dimarts de 18'00 a 19'30 h.

Tel. despatx: 21 26 58.

ASSESSORAMENT
FISCAL

Sr. Teófilo ALVAREZ.

Tel. despatx: 23 97 13.

OFICINES DE VISAT

REUS:

Tel. 33 10 72

Dimarts i dijous.

De 17'00 a 19'00 h.

VALLS:

Tel. 60 50 65

Dimarts i dijous.

De 18'00 a 20'00 h.

EL VENDRELL:

Tel. 66 51 63

De dilluns a divendres.

De 9'00 a 13'00 h.

BORSA DE TREBALL

Sra. Carme VIDAL.

Tel. 21 27 99

BIBLIOTECA
/ PAPERERIA

Sr. Josep M. SANET.

Horari:

Dilluns a divendres.

De 9'00 a 13'00 h.

De 16'30 a 19'00 h.

ACTIVITATS

VIATGE CULTURAL A
SAN JUAN DE ORTEGA

Dies: 28-29-30 de maig.

Sortida:

28 de maig a les 17'00h.

Inscripcions:

Sra. Montse AMENÓS.

SOPAR DE GERMANOR

Dia 11 de juny.

Restaurant:

Club Nàutic de Salou.

Reserva tickets:

Sra. Montse AMENÓS.

CURSETS
INFORMATIUS

INFORMÀTICA

Sr. Marcel RAMIREZ.

CURS D'INICIACIÓ A LA
INFORMÀTICA i MS-DOS
I Nivell

Organitza:

Aula Informàtica.

A partir del 24 de maig.

Dilluns i dimecres.

De 20'00 a 22'00 h.

Inscripcions:

Carme VALLVERDÚ.

L'EDITOR DE TEXTOS AL
DESPATX PROFESSIONAL
Word Perfect 5.1.

DOS i Word Perfect Windows.

Inscripcions:

Carme VALLVERDÚ.

Organitza:

Aula Informàtica

A partir del 25 de maig.

Dimarts i dijous.

De 20'00 a 22'00 h.

FESTA DEL PATRO

Dia 2 de juny

CAMPIONAT D' SQUASH

Informació i inscripcions:

Sr. José Ramón MARZO.

Tel. 22 03 23

TENNIS TAULA

Informació i inscripcions:

Sr. Antonio RUIZ.

Tel. 65 00 08

FUTBOL

Informació i inscripcions:

Sr. Jesús VALIENTE.

Tel. 23 03 16

ALTRES

APLICACIONS CYPE
ESTRUCTURES
ARQUITECTURA

Organitza:

COL·LEGI

D'APARELLADORS I
ARQUITECTES TÈCNICS
DE TARRAGONA

Col·labora: C Y P E

Dia: 23 juny

De 10'00 a 14'00 h.

De 16'00 a 20'00 h.

OFICINA C.A.A.T.T.
HORARI D'ESTIU:

De 8'00 a 13'00

De dilluns a divendres.

TAG

EDITA:
Col·legi d'Aparelladors i
Arquitectes Tècnics de
Tarragona

Av. Francesc Macià, 6
43204 Tarragona.
Tel (977) 21 27 99
Fax. (977) 22 41 52

Oficina de visat de Reus:
Plaça Prim, 10 - 4 rta.
Tel. (977) 33 10 72

Oficina de visat i laboratori
d' El Vendrell:
C/ Romani, 1
Tel. (977) 66 51 63

Oficina de visat de Valls:
Plaça del Blat, 10 baixos
Tel. (977) 60 50 65

Junta de Govern del Col·legi d'Aparelladors
i Arquitectes Tècnics de Tarragona
PRESIDENT: Joan Prous Masdeu
SECRETARI: Lluís Borràs Calvo
TRESORER: Joan Oliver Saladrigas
COMPTADOR: Pilar Coca Torrell
VOCALS: Albert Clarasó Segarra

Joan Lluch Torres
Joan Mila Rovira
Francina Escoda Roca

VISADORS:
Reus: Josep M. Buqueras
Tarragona: José Antonio Gómez
Valls: Josep M. Guasch
El Vendrell: Jaime Martínez

CONSELL DE REDACCIÓ:
Junta de Govern
COORDINACIÓ: Aleix Cort
SECRETARIA: Montse Amenós
CORRECCIÓ: Centre de
Normalització Lingüística de Reus
MAQUETACIÓ: Francesca Casals
Aleix Cort
ADMINISTRACIÓ I
DISTRIBUCIÓ: Col·legi d'A.T.T.
DISSENY GRÀFIC: Estudi CROCO.
IMPRESSIÓ: Cronooffset, S. L.
DIPÒSIT LEGAL: T-880 / 93

Els criteris exposats en els
articles signats són d'exclusiva
responsabilitat dels autors i no
representes necessàriament,
l'opinió de TAG.

S'autoritza la reproducció dels
treballs publicats a TAG, citant
clarament la seva procedència

LOS RETOS DEL 93

El pasado año, que comenzara con tantas expectativas de todo orden para nuestro país, se ha concluido con tintes poco esperanzadores, especialmente en lo que concierne a la economía y muy singularmente al sector de la edificación, en el que nos desenvolvemos profesionalmente los Arquitectos Técnicos.

El año 1993 se nos presentaba como el de la plena integración, en los aspectos prácticos, a la Comunidad Europea y ello no dejaba de suscitar curiosidad en algunos casos y recelo en otros, por las repercusiones que pudiera tener para los titulados liberales y más especialmente para el modelo de ejercicio y de organización profesional en España.

Dos incógnitas, éstas, de especial relevancia para nuestra profesión. No puede olvidarse que bajo el manto de Maastricht se justifican numerosas iniciativas que a veces no se explican suficientemente o que no se entienden muy bien por los destinatarios de las mismas. Entre ellas surgió en 1992, a instancia del Ministerio de Economía y Hacienda, la iniciativa de desregulación de los Colegios Profesionales, que originalmente se planteaba desde una perspectiva economicista, defendida por el Tribunal de Defensa de la Competencia, a través del informe que se hizo público en el mes de Junio y sobre el que tantas críticas se han vertido por el carácter sesgado de sus conclusiones cuya falta de objetividad ha merecido una generalizada repulsa de las profesiones y de los grupos políticos.

Que dichas críticas no iban descaminadas lo demuestra el hecho de que los sucesivos textos de la reforma de la Ley elaborados por el Gobierno hasta llegar al que actualmente se encuentra presentado en el Congreso de los Diputados, suponen una variación considerable

respecto de los rígidos criterios que inspiraban el documento del Tribunal.

Es así que la reforma, tal y como en estos momentos se encuentra planteada, respeta básicamente las estructuras y el funcionamiento de las organizaciones colegiales, recogiendo la posibilidad del visado e incluso la existencia de tarifas de honorarios, si bien estas últimas con el carácter de máximas.

Foto: Arxiu

Estos dos aspectos, juntamente con el del cobro de los honorarios por parte de los Colegios, que la reforma autoriza pero con carácter voluntario y no obligatorio como hasta ahora, justifican la afirmación que anteriormente hacía. Los cambios mas importantes que la reforma introduce se refieren al establecimiento, como norma general, de la colegiación única, es decir, de la posibilidad de ejercer en cualquier lugar estando inscrito en un sólo Colegio y la prohibición de que la intervención colegial de la documentación profesional afecte a las condiciones económicas de los contratos, que quedan sometidos

a un sistema de plena libertad de pactos entre los contratantes.

Después de varios aplazamientos, la presentación en enmiendas en el Congreso al proyecto de Ley presentado por el Gobierno concluirá a mediados de febrero y dados los pronunciamientos que se están haciendo por los distintos responsables de los grupos parlamentarios, incluido el

ciales. Otra cuestión que podría retocarse es la que se refiere al mantenimiento de las actuales competencias de los Colegios en aspectos relacionados con la deontología profesional y la competencia desleal, a nivel de primera instancia y sin perjuicio de la competencia en un segundo momento de los Tribunales de Justicia. Es también posible que se introduzcan determinadas restricciones a la libertad de publicidad que el proyecto gubernamental reconoce a los profesionales, de tal suerte que así como se permitiría la de carácter informativo no se autorizaría la de carácter persuasivo dirigida a ensalzar las cualidades del anunciante. Cabe también la posibilidad de que en el debate parlamentario se flexibilice la regulación del visado colegial, desvinculándolo de su reconocimiento por disposiciones legales distintas de las puramente estatutarias.

Si estas previsiones se cumplieran es mi opinión personal que esta reforma de la ley de Colegios sería asumible en líneas generales, por cuanto que corregirá algunas de las distorsiones que hoy existen y permitirá adecuar las organizaciones profesionales a las exigencias comunitarias, agilizando y flexibilizando su funcionamiento en la línea de auténticas empresas de servicios. Sin embargo no deja de ser lamentable que se desaproveche la oportunidad de la reforma para adecuar la ley a la estructura autonómica del Estado a la que hemos de adaptarnos las organizaciones profesionales. Si como parece previsible se aprueba la reforma de la ley en la presente legislatura, habremos de afrontar el reto de adaptar a la misma nuestra organización colegial, sin merma de su potencialidad, y desarrollando en todo caso eficacia y agilidad de los servicios que debe prestar a la profesión y a la sociedad.

El otro reto al que nos en-

José Antonio Otero Cerezo

P.S.O.E., es previsible que se introduzcan a dicho proyecto algunas modificaciones que mejoren su contenido y lo hagan aceptable para la mayoría de los colectivos profesionales afectados. Estas modificaciones podrían tocar los aspectos profesionales afectados. Estas modificaciones podrían tocar los aspectos referidos al reconocimiento de una tarifa de honorarios de referencia, es decir, ni máxima ni mínima, que se aprobaría por las Administraciones Públicas para determinadas profesiones -entre ellas la nuestra- a propuesta de los colegios y que sería utilizada en todo caso en los encargos ofi-

frentaremos en este año constituye, sin duda, la Ley de Ordenación de la Edificación, comprometida por el Gobierno Desde 1.986 y que en estos momentos no parece muy claro que vaya a ser abordada en esta legislatura.

Sin perjuicio de los aspectos generales y de interés social que han de ser pilares fundamentales en la ordenación del sector, como a título de ejemplo los referidos al aseguramiento de las responsabilidades derivadas de la edificación, desde una perspectiva circunscrita al ejercicio profesional, nuestro interés se ciñe especialmente, como es obvio, a los temas del proyecto y de la dirección de obra.

Los planteamientos que defendemos en el tratamiento de las competencias profesionales son bien conocidos. El «proyecto arquitectónico» ha de entenderse reservado a las edificaciones para las que se requiera la intervención de Arquitecto en virtud de las disposiciones legales vigentes en cada momento, que regularán esta materia atendiendo a la evolución de la tecnología de la construcción y de procedimientos edificatorios. En todos los demás proyectos concurrirán en su redacción la Arquitectura Técnica y las demás titulaciones técnicas universitarias con arreglo a sus respectivas especialidades. En cuanto a la dirección consideramos que las obras que, por su naturaleza y complejidad, precisan de «proyecto arquitectónico», la dirección del proyecto - que comprende desde el trazado de los primeros monos en el papel hasta la conclusión definitiva de la obra, verificando que se adecue a lo diseñado - corresponde al técnico proyectista y la dirección ejecutiva de la obra al arquitecto Técnico, en su condición de ser el especialista en construcción más cualificado académicamente. En las demás obras normalmente coincidirán ambas en el técnico proyectista, cualquiera que sea su titulación.

En julio del 92 se hizo público por la Dirección General Para

la Vivienda y la Arquitectura del M.O.P.T. un documento titulado «Líneas básicas del anteproyecto de Ley de Ordenación de la Edificación» que daba un tratamiento a las intervenciones profesionales tan falto de rigor y objetividad que mereció la repulsa de nuestra profesión y también la de la mayoría de los estamentos implicados en el sector. Nuestros esfuerzos se han dirigido y se dirigen a hacer valer en el Ministerio la situación y dimensión real de las intervenciones profesionales en el proyecto y en la dirección, con razones avaladas en la formación académica, en la práctica diaria en las obras y en los pronunciamientos de los Tribunales. Sabemos que se está estudiando, de nuevo, detenidamente el texto de la futura ley por los responsables del Ministerio y confiamos en que se tengan en cuenta los argumentos en que se fundamentan nuestros planteamientos.

Ambas cuestiones, la regulación de los Colegios y el Ejercicio profesional, tienen capital importancia para nuestro futuro. De lo que resulte dependerá en buena medida la consolidación y el desarrollo de nuestro colectivo en los años venideros.

José Antonio Otero Cerezo
Presidente del Consejo de
Aparejadores y Arquitectos
Técnicos

RAMPA DE LLANÇAMENT

Aquesta publicació que tenim a les mans, pretén ser la rampa de llançament de les inquietuds i les preocupacions de totes aquelles persones que, d'alguna manera, intervenen en el sector de la construcció.

El món de la construcció és el gran desconegut, del qual s'ha escrit molt i encara s'ha

Foto: Arxiu

Joan Prous i Masdeu

parlat més, però precisament per això se'n parla, justament per la seva desconexió, perquè n'hi ha molts que hi viuen i pocs que realment el coneixen.

Tothom sap o ha sentit a dir que la construcció és la causant de l'acceleració, retardament i fins i tot de la frenada de l'economia. Qui més qui menys coneix, a més el que hi treballa, a la construcció; tothom ha sentit parlar de tots els qui intervenen en el procés constructiu. Fins i tot els més petits saben que un paleta és un senyor que fa cases i que un arquitecte és un senyor que fa plans. Però de l'aparellador o arquitecte tècnic només saben el que fan aquells que realment l'han vist actuar dirigint una construcció, perfilant un detall, calculant a peu d'obra un determinat element, així com tot un seguit de feines, tant de despatx com de camp o bé d'obra, que el fan mereixedor del reconeixement i del respecte d'aquells que han estat a prop i han pogut valorar-ne la correcta actuació.

Però, en aquest món, hi ha altres professionals que també

intervenien en el procés constructiu com els fusters, els lampistes, pintors, guixaires, rajolers, formigoners, transportistes i un llarg d'oficis que, al citar-los, no acabariem mai de citar-los a tots, i que també, en molts casos, són totalment desconeguts, malgrat la importància de la seva tasca. Aquests professionals o artesans, també podran aportar des d'aquest butlletí el seu gra de sorra, opinant, aconsellant o fent palesa les seves inquietuds més punyents. Volem copsar, a més, l'opinió del ciutadà i del polític en tot allò relacionat amb el nostre món, justament perquè som conscients que estem en una constant interrelació en tots els sectors de la societat i tots han de dir l'última paraula. Si amb això aconseguim que aquest món constructiu sigui més reconegut, ens considerem plenament satisfets.

Joan Prous i Masdeu
President del Col·legi
d'Aparelladors i
Arquitectes Tècnics de

IMPORTÀNCIA DE LA GESTIÓ I EL MANTENIMENT DELS EDIFICIS.

Des de fa algun temps, s'ha anat generant entre els ciutadans una preocupació i un interès pels problemes que presenten els edificis al llarg dels anys. Alguns accidents en edificis, a causa de problemes en la durabilitat dels materials o a la seguretat de les instal·lacions, han anat creant un clima d'inquietud i un desig de saber tot allò que fa referència a la seguretat del seu habitatge i al seu estat de conservació, i, a més, el seu ús correcte i el seu manteniment adequat.

Els edificis tenen una vida útil limitada i un procés natural d'envelliment pel el pas del temps i per la seva utilització. Aquest procés comença amb la construcció de l'edifici i arriba fins al seu enderrocament o la seva rehabilitació. Amb els anys, els edificis són cada cop menys capaços de donar resposta a les exigències, cada dia majors, dels usuaris. Aquest fet resulta especialment preocupant en un país com el nostre on el parc d'edificis existents està molt envellit.

Al llarg de la seva vida útil, els immobles generen inde-

fectiblement un conjunt de despeses que cal quantificar i valorar de manera adequada. Racionalitzar i gestionar convenientment els edificis esdevé avui una necessitat, ja sigui per a l'empresa, l'Administració o el propietari particular.

Avui cal començar a pensar en l'edifici en funció del seu cost total, dels serveis que pot oferir en cada etapa de la seva vida i així anar optimitzant-ne el funcionament que integra, des de la fase de concepció, la gestió, el manteniment i l'exploatació al llarg del temps.

Però si aquesta filosofia comença ja a quallar en el món de l'empresa, que ha vist molt clars els avantatges econòmics que li comporta una gestió adequada del seu patrimoni immobiliari, la qüestió és planteja ara en el cas del parc residencial; per una banda, els edificis d'habitatges de nova construcció i, per l'altra, els ja existents. La posada al dia del parc d'edificis existents és una tasca urgent que requereix el compromís de tothom.

El 7 d'abril entra finalment

en vigor el Llibre de l'Edifici implantat per la Generalitat de Catalunya. La nova normativa obliga que tots els edificis nous disposin d'aquest document. Del seu contingut, en destaca al Document d'Especificacions Tècniques que conté els plànols reals de l'obra, la descripció de les solucions adoptades i també d'unes instruccions en forma de manual d'ús i manteniment del sector. Llàstima que aquestes directrius no s'acompanyin d'un mecanisme que obligui al seu compliment. Llàstima, d'altra banda, que aquesta disposició tan sols afecti els edificis que es construïxin a partir de la seva entrada en vigor i tindrà, doncs, molt poca incidència en el parc immobiliari existent avui.

En els darrers temps, els professionals hem pogut detectar l'interès i la preocupació creixent dels propietaris i usuaris per saber com està casa seva i què han de fer per tal de conservar-la i millorar-la. Això ho hem pogut constatar mitjançant els nostres serveis col·legials d'atenció a l'usuari.

La gestió i el manteniment dels edificis ha de convertir-se en una activitat normalitzada que sigui la continuació del propi procés de construcció. Per aconseguir-ho el paper dels col·lectius professionals és especialment destacable.

Els tècnics han de jugar un paper actiu en l'organització de serveis que els apropin als usuaris i també en la introducció de noves tecnologies i sistemes de treball. Informar l'usuari sobre com ha d'utilitzar un edifici i com pot disposar de suport especialitzat és una tasca fonamental.

Per tal de posar fi a la situació actual d'anormalitat del manteniment d'edificis a casa nostra, es va redactar la Carta de Manteniment, pionera a l'Estat espanyol, impulsada pel Col·legi d'Aparelladors de Barcelona, una iniciativa la què hem de

donar com a primer pas d'una conscienciació col·lectiva tan necessària com urgent.

L'actuació sobre els edificis existents serà, en un futur proper, una de les activitats més dinàmiques del sector de la construcció. Segons dades sobre la situació d'aquest subsector en el conjunt de l'Estat espanyol, que s'han fet públiques durant la celebració del Saló Construmat, s'estima que cinc milions d'habitatges (el 40 % del parc total) pateixen defectes importants que requeriran intervencions notables de reparació. Igualment, si s'analitza el nivell d'equipaments i instal·lacions dels habitatges, un 30% del parc necessitaria rehabilitació.

En general, als països de la CE, el mercat de la rehabilitació representa el 33% de l'activitat de la construcció, mentre que al nostre país representa poc més del 17% i es creu que a l'any 2000 aquests percentatges seran sensiblement més propers als de la CE. D'altra banda, cal pensar que les previsions de descens en els ritmes de creixement de la nova construcció porten de forma implícita els d'un enfortiment de l'activitat de manteniment i millora.

Cal implantar la voluntat d'introduir i de potenciar la rehabilitació i el manteniment dels edificis. Trobar camins per racionalitzar al màxim la realització dels treballs. I aquests camps cal guanyar-los per a l'opinió pública. Amb el reciclatge i la formació, adoptant les tècniques més avançades de treball, cal estar preparats per donar la resposta professional adequada i de la màxima qualitat a una demanda que creix dia a dia.

Carles Puiggros i Lluelles
President del Consell de
Col·legis d'Aparelladors i
Arquitectes Tècnics
de Catalunya.

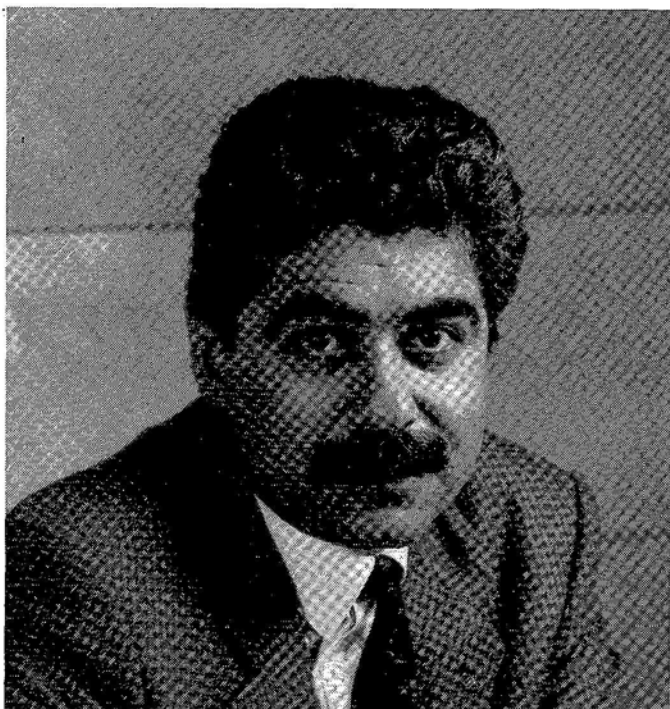

Foto: Arxiu

Carles Puiggros i Lluelles

LES LIMITACIONS DEL LABORATORI.

Arran de les converses mantingudes amb membres del nostre col·lectiu, els tècnics del Laboratori em comentat diverses vegades que el col·lectiu no coneix la veritable extensió del Laboratori pel que fa a la diversificació d'assaigs que es poden realitzar a les instal·lacions del Polígon Industrial francolí.

És cert que, bàsicament, la nostra labor se centra en el control de formigons i els seus components: aigua, àrids, ciments, sorres, cendres i additius, com en el control de sòls (assaigs de laboratori), encara que es realitzin assaigs «in situ» tal i com dicta la nostra sagrada acreditació.

Però, des de fa algun temps i amb la finalitat d'ampliar el servei de cara al nostre col·lectiu, recordem que l'arquitecte tècnic és l'únic tècnic qualificat existent en el control de materials i les seves qualitats, ens varem proposar, sense abandonar la nostra acreditació, poder accedir a altres camps de l'assaig, potser no tan productius -quant al nombre d'assaigs- com el formigó i els sòls, però que estàn produint un servei incommensurable al tècnic que els sol·licita.

Enfront d'aquesta postura d'ampliació dels nostres serveis es plantegen el dilema següent:

Per quin camp d'assaig pot optar el laboratori amb els

mitjans que té avui dia?

Actualment el nostre laboratori disposa de les àrees d'assaigs següents:

Laboratori de formigó

* Formigó en massa (fabricació de provetes).

* Extracció de provetes testimoni de formigó endurit.

* Assaigs d'investigació no destructius del formigó. (ultrasons, escleròmetre i proves de càrrega estàtica en forjats).

Laboratori de ciment

En aquest laboratori, condicionat amb uns nivells d'humitat i temperatura preestablerts, realitzem tot tipus d'assaigs físics i mecànics concernents a l'esmentat material.

Laboratori d'acers

En aquesta secció realitzem tots els assaigs d'identificació, físics i mecànics de l'acer (generalment corrugat), així com també de malles electro-solades, cables trenats (per a elements post-sensats) etc.

Laboratori d'elements ceràmics

En aquesta secció del nostre laboratori analitzem físicament i mecànicament el conjunt de la diversitat d'elements ceràmics que ens arriben: totxanes, paviments (podent ésser d'un altre tipus no ceràmic), teules i tot el conjunt d'elements variats

que hi ha en el mercat.

Laboratori de química

S'ha d'esmentar, pel que fa a aquesta secció, que ens en podem sentir orgullosos, ja que per la seva infraestructura es pot catalogar com a laboratori notable. Actualment, en aquest laboratori, a part de les anàlisis dels components químics esmentats en els apartats anteriors, estem duent a terme estudis sobre qualitats de tants diversos materials com ara els plàstics, els materials refractaris, les resines d'intecanvi iònic, estudis de fertilitat de terrenys, estudis de tractament de residus líquids i sòlids, etc.

Quins assaigs es realitzen fora del nostre laboratori?

Amb aquesta pregunta ens introduïm en el grup d'assaigs que no són a l'abast del laboratori. Així podem esmentar un conjunt d'assaigs no habituals que es fan des d'altres laboratoris i que han ampliat l'oferta del nostre.

* Control d'estructures metàl·liques: soldadures, líquids penetrants, gammografies, etc.

* Geotècnia: estudis geotècnics i geològics de terrenys.

* Control d'elements de tancament «finestres»: resistència al vent, impermeabilització, etc.

* Control de resistència al foc: generalment per a portes i finestres, amb una resistència

pre-determinada al foc.

* Control d'instal·lacions: control de materials, control de l'execució de les instal·lacions i proves finals de posta en marxa.

* Estudis de presa: investigació dels nivells de soroll per a vivendes i locals.

* Assaigs de pintures: investigació de la qualitat del material.

Per a tots els punts assenyalats anteriorment, així com pel nivell de qualitat i de serietat que s'ha establert en el laboratori, creiem que el nostre col·lectiu i el sector de la Construcció pot sentir-se orgullós del servei que presta aquest Departament del Col·legi d'Arquitectes Tècnics de Tarragona.

Julio Bielsa
Director del Laboratori
d'assaigs del Col·legi
d'Aparelladors i
Arquitectes Tècnics
de Tarragona.

**laboratori
d'assaigs**

LABORATORI ACREDITAT
del Col·legi d'Arquitectes
Tècnics de Tarragona

Gestió de la qualitat

Acreditat en:

- * Formigó armat
- * Mecànica del sòl

LABORATORI TARRAGONA
Pol. Industrial Francolí, núm. 5
Tel. 57 79 09 (2)
Fax 54 78 47

LABORATORI VENDRELL
C/ Roman, núm. 1
Tel. 66 51 63
Fax 66 51 63

ELS LLIBRES DE LA PROFESSION.

Amb tota seguretat, no deu existir una professió tan determinada per la necessitat de documentar de forma tan àmplia els diferents actes que engloba l'exercici professional, com la d'Arquitecte Tècnic.

Un seguit de normes han exigít la necessitat de documentar-ho quasi tot. Des de l'inici que comença en la necessitat de l'estudi previ del projecte, previst amb el mateix Decret que regula la percepció i quantificació dels honoraris, com l'obligatorietat del Llibre d'Ordres i Assistències, la seva complementarietat amb el Llibre d'Incidències en matèria de Seguretat i Higiene en el Treball, la consegüent documentació sobre el Pla de Control de Qualitat dels diferents materials emprats en l'edificació i, per últim, el nou Llibre de l'Edificació establert amb caràcter general per a tot tipus de nova obra. Evidentment que aquesta documentització de la professió, que és eminentment tècnica, ens complica, amb tràmits burocràtics i administratius, la nostra tasca de supervisió tècnica. Alhora però, i això ho voldria subratllar, dota de seguretat jurídica la nostra actuació, de forma que puc assegurar que una correcta interrelació d'aquests llibres i documents, a la llarga, ens beneficia sempre, és clar, que la nostra actuació s'ajusti a les

normes previstes en la "lex arts", per anomenar-ho tal i com la jurisprudència qualifica la necessària diligència, que no tan sols ha de ser d'una persona curosa, sinó coneixedora de la seva professió.

L'ordenament jurídic imposa la necessitat de la intervenció dels tècnics que, ara

Foto: Arxiu

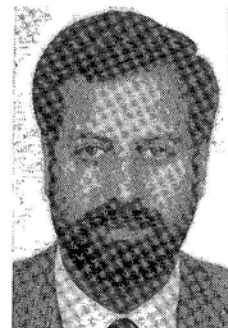
Biblioteca i Sala de Conferències del C.A.A.T.T.

com ara, intervenen en la direcció de les obres d'arquitectura i ens n'encomana la vigilància com a tècnics que en garanteixen la durada i l'adequació a "les normes de la bona construcció". Tan és així que, quan es produeixin problemes o patologies constructives, l'ordenament jurídic vigent estableix unes normes, intervenint la càrrega de la prova als tècnics a fi que siguin ells qui determinin que han actuat correctament i si això és així, com justifica la presència d'aquestes patologies? Doncs,

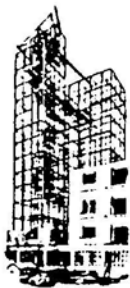
si l'element provatori necessari per poder demanar amb garanties la nostra exoneració de responsabilitat va al nostre càrrec, necessitem poder acreditar la nostra correcta participació. Si la persona que ens ha de jutjar veu tota una trama i un, teixit sòlid a base de Documents i Llibres "ben

la planta X, es gira visita d'obra", perquè això i no res és el mateix. Em refereixo a ordres i instruccions concretes que determinen una ordre puntual i específica, ja que només en aquest supòsit passem la corresponent responsabilitat a aquell que està obligat a complir-ho, tal i com ha establert el Tribunal Suprem mitjançant una reiterada jurisprudència.

Justament, per la importància que, al meu entendre, té per a una bona defensa el tema dels llibres de la construcció que recomano, tindrà cura d'aquesta obligació per obtenir una eficaç cobertura. En aquest sentit, fa poc temps, des d'aquesta Assessoria es va confeccionar uns models de diligència, a fi d'ajudar a tot el col·lectiu a emplenar els llibres, tenint en compte un ampli ventall de possibilitats i d'incidències constructives.

F. Xavier Escudé i Nolla
Assessor jurídic

EMPRESA DE CONSTRUCCIÓN

MANUEL AGUDO

C/. Adriàtic, 8,

Tel. 77 36 49

REUS

ENTREVISTA

"Darrera de tot i ha d'haver un Ajuntament"

Josep Mariné és l'actual President de la Diputació de Tarragona i alcalde d'Alforja.

Ens podria explicar quines són les competències de la Diputació en el camp de la construcció i quina política de subvencions segueix?

M: La majoria de les competències vénen donades per la Constitució o la Llei i són competències estatals. Quant al sistema de subvencions o d'ajuda als ajuntaments, li diré que tenim una partida de 2.000 milions de pessetes que repartim proporcionalment, en funció dels nuclis de població.

Aquests diners, ¿poden ser utilitzats tant en camp de l'edificació com de dotació d'infraestructures?

M: Nosaltres deixem total llibertat als municipis per que decideixin com encarrilar els diners de la nostre subvenció (reformes, agençaments de façana o d'un campanar, carrers, canvis d'electrificació, piscines o camps de futbol). Ja són majors d'edat per saber en què destinar aquests diners.

I com es justifiquen les despeses?

M: Depèn de les obres. Generalment, per certificacions del tècnic del municipi, que és qui sol portar l'obra. És sobre aquestes certificacions que els nostres tècnics comproven si s'ha realitzat l'obra o si ha estat ben o mal feta. No podem permetre -somriure- que es faci una obra i que caigui.

¿El control tècnic de les obres qui el segueix: Un arquitecte o un arquitecte tècnic?

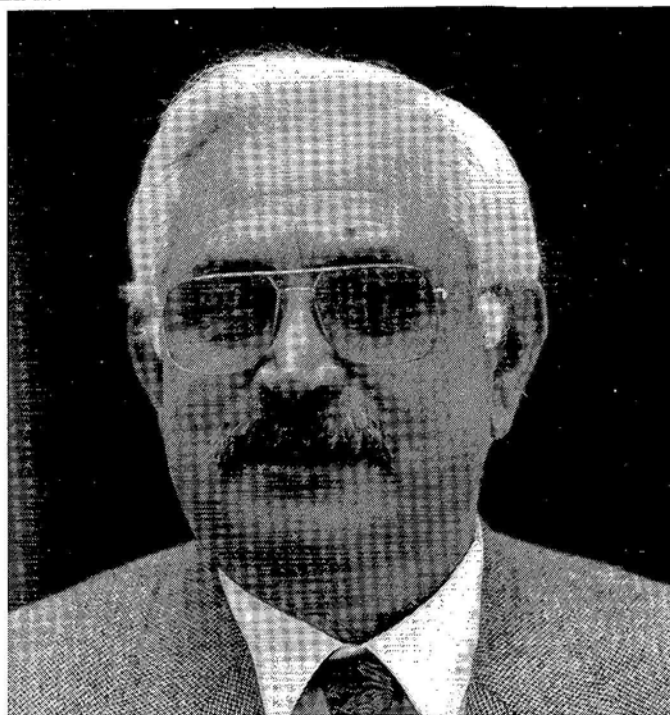

Foto: Arxiu

M: Va en funció de l'obra. Si és una edificació, però, sol portar-lo l'arquitecte o l'arquitecte tècnic. Cada ú agafa la responsabilitat que li pertoca en el moment oportú.

A banda dels treballs que puguin assignar-se al stage tècnic de la Diputació, gent en plantilla, i de la seva col.laboració amb els municipis, ¿existeix algun tipus de col.laboració a nivell col.legial?

M: A nivell puntual. Quan vam fer el Programa d'Equipaments Culturals en no haver-hi, aquí, capacitat per fer tot el treball, es va fer una mena de conveni amb el Col.legi d'Arquitectes.

¿Existeix, actualment, algun altre projecte amb el qual sigui necessari comptar amb la col.laboració col.legial?

M: Solem col.laborar directament amb els ajuntaments. A cops, però, realitzem col.laboracions puntuals. Com és el cas de la Catedral, les obres del campanar de Reus o el projecte de navegabilitat del riu Ebre. Moltes d'aquestes col.laboracions han estat simplement econòmiques. D'altres, no. Depèn del tipus d'obra (preses, carreteres).

¿Podríem dir, doncs, que més que llançar propostes, la Diputació actua com a gestor?

M: No. Compte! Propostes ja en fem. Dubto, per exemple, que una cosa tan ben feta com el projecte d'equipaments culturals s'hagi fet en un altre lloc tan específicament. Ara, el que li vull dir és que si no és una idea concreta (equipaments culturals, regadius...) ens

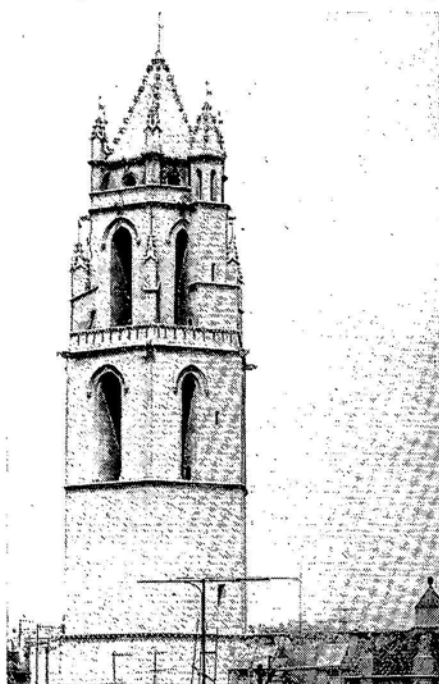

Foto: Arxiu 1990.

Campanar de Reus

agrada que siguin els ajuntaments qui decideixen què és el millor per al que poble que representen.

Podria definir en poques paraules el PAM?

M: El PAM és el Pla d'Actuació Municipal, del poble, i abarca grans coses. Pot ser l'ampliació d'un carrer, d'un camí o d'un jardí; ens és presentat, per l'ajuntament (depenent del projecte) en forma de memòria valorada o de plànols, i permet col.laborar, sempre en funció de la seva viabilitat, amb el POUS, amb un màxim del 90% del total, per evitar que els endeutaments dels ajuntaments siguin majors.

El Pla Territorial de Catalunya que, en aquests moments, és a debat, ¿pot arribar a influir la política de col.laboracions de la Diputació?

M: Aquest Pla, és un pla tècnic, administratiu, de la Generalitat per desenrotllar el reequilibri comarcal de Catalunya. Per tant, no ens afecta.

Canviem el tema. Fa temps que es parla de la futura desaparició de les Diputacions. Què n'opina?

M: Els catalans sempre han tingut "in mente" que el seu territori estigués dividit en comarques. La comarcalització ja està feta. Les comarques estan vives i són les que són. Catalunya és una nació, amb la seva identitat i amb la seva manera de fer les coses, però dintre de la nostra organització territorial, em sembla que hauríem d'aprofitar tot el que ha existit i funcionat. L'ajuntament és la institució més important d'un país, els municipis necessiten d'uns Consells Comarcals, per damunt d'ells, però, hi ha d'haver un ens

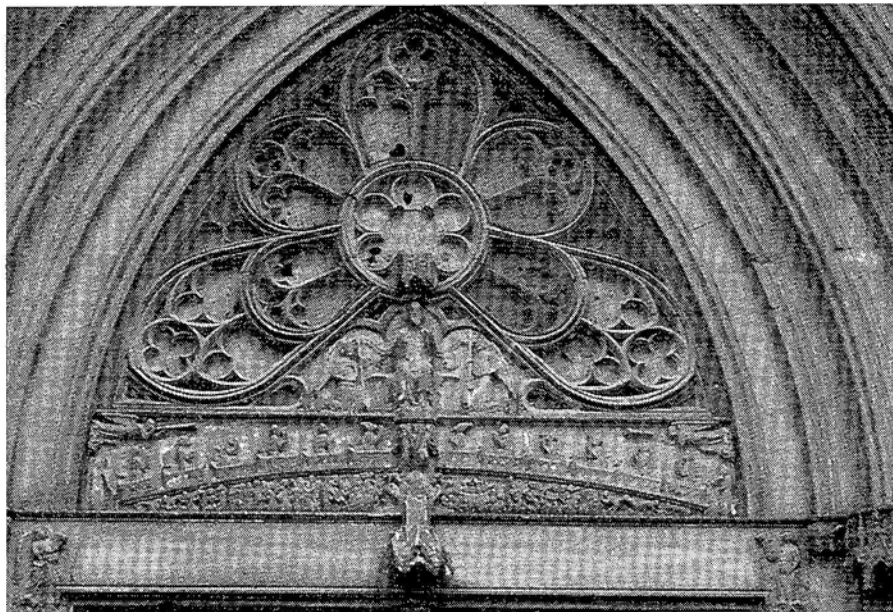

Foto: Arxiu 1989

Detall de la façana de la Catedral de Tarragona.

supercomarcal, un ajuntament d'ajuntaments, es digui Diputació o Vegueria, com a suport als municipis i a la comarca. La Diputació, és un ens intercomarcal que, passant per tots tipus de règims (democràtics, dictatorials, monàrquics, republicans), ha funcionat com a ens supercomarcal, i l'hem d'aprofitar en benefici no d'un sistema polític sinó del poble. Referent a la seva possible desaparició li diré que les Diputacions no poden desaparèixer per Real Decret. Hi hauria d'haver una variació de la pròpia Constitució per derogar-les. La qual cosa només és competència del Parlament, de les Corts.

Per acabar, podria dir-me, ¿què pensa d'un tema tant controvertit com és la "Llei de desregularització del col.legis professionals"?

M: Estic en contra de destruir tot allò que ha funcionat. Els col.legis deuen tenir els seus avantatges i els seus defectes. Aprofitem els seus avantatges i corregim els seus defectes.

JOAQUIM TORRENS i FILLS, S.L.

PINTURA DECORATIVA E INDUSTRIAL
ESPECIALIDAD EN
ROTULACIÓN Y TODO TIPO DE ESTUCADOS

C. Tarragona, 25, 3º, 4ª
Tels. 75 38 67 - 75 58 40
43204 REUS

RACONS

CASTELL D'ESCORNALBOU

El castell queda a pocs metres de l'aparcament, si bé molt costeruts, que inevitablement han de fer-se a peu.

Entrem per un camí empedrat, passant sota un arc ojival i més endavant un altre arc, aquest de mig punt, coronat de merlets. Entre l'arc i els merlets, l'escut de la baronia d'Escornalbou.

Ara, a l'esquerra hi ha una plaça, que resta tancada per tres costats, pel conjunt castell - monestir - església. Tot el conjunt presenta un color rogenc, ja que el material que

predomina es la pedra roja «d'esmolat».

Deixem l'església a la nostra esquerra i veurem una porta. Si no hi ha ningú, podem trucar i l'encarregat ens acompanyarà en tot el recorregut, fent comentaris d'allò que ens mostrarà.

El conjunt, a les rodalies del S. XIX estava enrunat. L'aïllament (fa molts pocs anys pujar-hi era tota una odisea) havia fet la seva feina. Però el 1911, el patrici reusenc Eduard Toda comprà les ruïnes que resten i en començà la reconstrucció i la restauració. Si bé la seva fou un restauració mancada de rigor històric, el resultat és un conjunt digne d'ésser visitat.

EL CONJUNT

L'església dels segles XII-XIII, d'un romànic tardà, dins el marc de la influència del l'ordre del Cister, ens presenta les columnes que sostenen els arcs torals i comporten una evolució de la tècnica constructiva.

De l'església pot passar-se al claustre. En realitat, el claustre com a tal no existeix, ja que els frares franciscans que hi retornaren el 1823 el varen desfer per tal de fer-hi una ampliació, i el bastiren amb parets tancades, per aixecar tres pisos,

fins a la teulada de l'església.

Actualment, després de la reconstrucció, amb les peces que varen trobar van poder muntar una tirada d'arcs formant una balconada, que mira al camp i des de la qual pot admirar-se una àmplia panoràmica de la comarca.

Una de les peces importants del conjunt és la biblioteca del reconstructor Eduard Toda. En una habitació no gaire gran, tota voltada de prestatgeries amb un contingut de 60.000 exemplars. L'ambientació és tal que, si assegut a la taula hi vegéssim un home de barba llonga amb un barret d'alquimista, semblaria natural.

Altres estances contenen col·leccions de ceràmica catalana, mobles, atuells, etc...

HI PODEM ARRIBAR?

Tres són les rutes per arribar al castell: per camí, des de l'Argentera, per Vilanova d'Escornalbou i per Riudecanyes. Aquest darrer, al meu parer, és el millor dels tres.

Sortint del col·legi, per la carretera de València, passem Cambrils, i en travessar la població, just després del semàfor, a la dreta, surt la carretera a Montbrió (és la que porta a l'entrada de l'autopista). Passem el parc Samà, del qual en parlarem en una altra ocasió, i, després d'un tomb a l'esquerra, veiem la població de Montbrió. Aquí la carretera es bifurca. Nosaltres anem a l'esquerra i tot just creuem per damunt la riera, anem cap a l'esquerra, direcció a Riudecanyes. Ara, la carrete-

ra, asfaltada, presenta bastants tombs, però els dos carrils estan ben senyalats. Recorreguts uns 5 km per davant es presenta el pantà de Riudecanyes, mentre que a l'esquerra un pont ens porta al poble. Hi entrem i ens trobem en una petita plaça, amb parada d'autobús i dos carrers. Hem d'agafar el de l'esquerra; a pocs metres un cartell indica, amb caràcters molt grans "Piscina Municipal", i sota, amb caràcters més petits "CASTELL D'ESCORNALBOU". Agafem aquesta direcció per un carrer costerut i en acabar-lo, anem cap a la dreta i al cap de poc trobarem la carretera al Castell. Són 4 km de carretera excel·lent, ampla i amb tombs oberts i que acaba al mateix aparcament del castell.

Antonio Cort

ALTRES DADES D'INTERÈS:

El que vulgui passar el dia sencer, pot optar per fer un dinar "pic-nic" o acollir-se a l'oferta dels restaurants de la zona. Per exemple:

RESTAURANT

RIUDECANYES. A mig camí entre Riudecanyes i el Castell. Ben indicat a la carretera.

RESTAURANT LA TORRE DELS CAVALLERS.

A Montbrió o també us podeu arribar fins a Cambrils, on l'oferta hostalera és de tots coneixedors.

Foto: Antonio Cort

Castell d'Escornalbou

EXCLUSIVES I SERVEIS POS VENDA

sama

aigua i llum fred i calor

Carrer Modest Gené, 22 - Telèfon 75 54 07 - 43204 REUS

SERVEIS AULA INFORMÀTICA

Amb motiu de la presentació del primer número de la revista TAG, aprofito l'avinentesa per presentar tots els serveis de què disposa actualment l'Aula d'Informàtica del Col·legi, i realitzar una breu exposició del que contindrà la secció d'informàtica d'aquesta publicació.

A hores d'ara estem realitzant un gran esforç per aconseguir que l'aula disposi de l'equipament necessari per poder realitzar cursos de formació dels programes més utilitzats. Dintre d'aquest apartat d'actualització de l'aula podem destacar l'adquisició de tres ordinadors 80486DX a 40 Mhz. de velocitat, amb 4 Mb de memòria RAM mitjançant els quals podem desenvolupar la majoria d'aplicacions dissenyades per a Windows i AutoCad. També destaquem l'adquisició d'un monitor de 17 polzades especial per a disseny assistit per ordinador.

De tots els cursos que es programen s'informarà als col·legiats, per mitjà de les circulars informatives que tramet regularment el Col·legi. Us avancem que per a finals d'aquest mes d'abril s'obrirà el termini de matrícula per al proper curs de Word Perfect 5.1. en la versió per a MS-DOS i, especialment, per a Windows 3.2. perquè és un dels principals editors de text del

Foto: Arxiu

Aula Informàtica

món i de més difusió dintre del col·lectiu; altres cursos d'interès que es presentaran properament són "AutoCad Ver. 11 Nivell I, programes de mesura i pressupostos.

La idea general de l'aula d'informàtica és crear un espai on es puguin provar la majoria dels programes existents en el mercat d'interès especial per a l'arquitecte tècnic, amb la finalitat que, abans d'adquirir qualsevol software, l'interessat tingui un coneixement complet de tot el que li pugui oferir aquest programa en particular i evitar així les desagradables sorpreses que dona un programa, el qual no realitza la feina com ens pensàvem.

A l'aula podem trobar els

programes tècnics més coneguts del mercat: ITEC, CYPE, AutoCad amb mòdul AutoArq, destinat a arquitectura, etc.

Un altre dels serveis que des de començament d'any estem oferint al col·lectiu és el de muntatge d'ordinadors amida segons cada necessitat i, sobretot, l'adaptació d'ordinadors antics, que consisteix, bàsicament, en el canvi de plaques base i instal·lació de discs durs més potents.

Pel que fa als articles que successivament anirem presentant en aquesta revista, realitzarem un repàs general al món informàtic i, especialment, a tots els productes de disseny assistit per ordinador, exposant perifèrics, suports, programes, etc a cada número realitzarem un estudi d'un programa diferent, amb la voluntat de poder disposar d'una guia útil per a tots aquells que vulguin adquirir-lo.

Un altre apartat rellevant de la nostra secció consistirà en un "promptuario" de MS-DOS que anirem editant en cada número, i que contindrà una instrucció del sistema operatiu més utilitzat al món.

Marcel Ramírez
Cap del Departament
d'Informàtica del Col·legi
d'Aparelladors i
Arquitectes Tècnics
de Tarragona

11

Venc quadre de bicicleta de curses Mani cromada, talla 48, o bé completa.

Grup Shimano - selló titani tubulars potència i manillar 3 tít.

Interesats informació: Col·legi Tel 21 27 99

La força que ens uneix!

- Un equip humà i tècnic de primera línia.
- Un tracte personal i un servei a mida.
- Una xarxa d'oficines per tot Tarragona, Barcelona, Lleida i Madrid.
- Tota mena de productes i serveis financers.

Caixa Tarragona
La nostra força!